

ਆਦਾਲਤ ਡੀ. ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ. ਜੇ.

ਬਸੰਤ ਰਾਮ, - ਖਟੀਸਨਾਂ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ.

ਦੀਵਾਨੀ ਸੇਧ ਨੰਬਰ 232, 1957, ਖਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਯੁਰਬੀ ਖੰਜਾਬ ਰਾਜਸੰਘ ਰੋਦਰੀ ਸਹਿਰੀ ਰਿਗਣਿਆ ਧਾਰਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ (2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦਾ ਆਠਵਾਂ,) - ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਖਰਾਵਯਾਨ- ਆਰਬ- "ਬਰਾਣਿਆ" ਅਤੇ "ਰਿਗਣਿਆ ਬਰਾਣਿਆ" - ਆਰਬ- ਰੀ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਰੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਜੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਰਾਣਿਆ ਰਿਗਣੇ ਦੀ ਰਰਮ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਤੌਰ ਬਰਾਣਿਆ ਰਿਗਣੇ ਦੀ ਰਰਮ - ਮੰਦਿਯਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਅਸਥਮਟ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਬਦ - ਆਰਬ, ਰਿਵੇਂ ਖਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ.

ਖਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਯੁਰਬੀ ਖੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਰਬਨ ਸੈਂਟ ਰਿਧਾਜਿਸਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀਕੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਖਰਾਵਯਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਮਹਾਂ ਰੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਰਮ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰਾਂ ਦੀ ਆਰਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਣੇ ਵਜੋਂ ਬਰਾਣਿਆ ਰਰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵੱਢਣ ਲਈ ਆਰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਜਾਂ ਰਿਗਣੇਦਾਰ ਆਖਣੇ ਰਿਗਣੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਨਾਲ ਆਖਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਗਣੇ ਦੇ ਰੈਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੌਰ ਮੀਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਸਬਦ "ਬਰਾਣਿਆ" ਕਲਾ ਦਾ ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰਾਣਿਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਖਿੱਛੇ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਆਦਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ; ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਰੀਤੇ ਗਏ ਥੈਮੇ ਨੂੰ ਦਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਬਦ "ਬਰਾਣਿਆ" ਜਿਸ ਦੇ ਖਰਮੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਈ ਆਰਬ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਥੰਮਟ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿਗਣੇ ਦੀ ਰਰਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਖੌਰ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਗਣੇਦਾਰ ਬਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਾਵਯਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਗਣੇਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਨੂੰ ਰਿਗਣੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਖਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖਟੀਸਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਾਣਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਿਗਣੇਦਾਰ 'ਤੇ ਰਿਗਣੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਖਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਬਾਧਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਾਣਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਆਰਬ ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਭਾਵਮਾਲੀ ਤਰੀਕਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਰਗਟਾਵੇ ਸੌਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੇਰਿਤ ਰੀਤਾ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜੋ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਬਦ ਅਸਥਮਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਬ ਉਸ ਖਰਮੰਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮੰਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਖਰਭਾਵ ਅਤੇ ਆਰਬ ਦਾ ਖਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ.

ਭਾਣਯੋਗ ਜਮਟਿਮ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਰੋਮ ਨੂੰ 26 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਰਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਰੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ 16 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਭਾਣਯੋਗ ਜਮਟਿਮ ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਭਾਣਯੋਗ ਜਮਟਿਮ ਦੁਆ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਰੋਮ ਦਾ ਫੈਮਲਾ ਰੀਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੰਦਿਯਾਨ ਦੀ ਯਾਗਾ 227 ਤਹਿਤ ਰਿਗਇਆ ਧਾਰਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ), ਰਘੁਰਥਲਾ ਤਹਿਤ ਅਥੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀਰ ਸੰਤ ਰਾਮ ਗਰਗ ਦੇ 8 ਮਈ, 1957 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੋਧ ਰਨ ਲਈ ਖਟੀਸਨ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀ ਜਾਲਾ ਨਾਥ ਵਰਮਾ, ਰੈੱਟ ਰੈਟਰੋਲਰ, ਰਘੁਰਥਲਾ ਦੇ 14 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ਟੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਨੂੰ ਮਰਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਛਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਮ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਨੂੰ ਮਰਾਨ ਦਾ ਰਬਜ਼ਾ ਮੱਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ.

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਬਾਲਰਿਸਨ ਝਿੰਗਨ, ਖਟੀਸਨਾਂ ਲਈ.

ਐਮ.ਡੀ. ਬਾਹਰੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਮਲਾ

ਦੁਆ ਜੇ. – ਇਸ ਮੋਧ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ 26 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੇ ਆਖਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਰੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਗੋਯਾਲ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਮ ਐਂਡ ਰੰਥਨੀ (1) ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਮਲਾ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਰੀਤਾ ਸੀ, ਐਥਮੂ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਖਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬੇਨੀ ਖਰਸਾਦ (2) ਵਿੱਚ, ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 17 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਫੈਮਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਸੰਤ ਰਾਮ ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਜੇਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੁੱਤਰਾਂ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਐਂਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਰਾਨ ਦਾ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਸੀ। 2 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ। ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਨੇ ਖਟੀਆਲਾ ਅਤੇ ਖੁਰਬੀ ਖੰਜਾਬ ਸਟੇਟਮ ਯੂਨੀਅਨ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਯਾਜਿਸਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀਰੇ ਦੀ ਯਾਗਾ 13 ਤਹਿਤ ਰਿਗਇਆ ਰੈਟਰੋਲਰ, ਰਘੁਰਥਲਾ ਨੂੰ ਅਰਜੀ ਦੇ ਰੇ ਬਸੰਤ ਰਾਮ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਰਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਛਣ ਲਈ ਅਰਜੀ ਦਿੱਤੀ। 1 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ 15 ਰੁਧਣੇ ਖਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰਿਗਾਏ 'ਤੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਰਿਗਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਨ ਵਿੱਚ ਅਮਫਲ ਰਿਗ ਸੀ। 1954 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਖਰ ਰੋਈ ਅਮਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰ ੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਛਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੀਤਾ। ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੇ ਲੀਜ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਰਦਿਆਂ ਇਸ ਖਟੀਸਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਰੀਤਾ ਖਰ ਉਸਨੇ ਖਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਮਾਰਾ ਰਿਗਇਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਮੀ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਗਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਐਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਰੁਝ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੀ ਉਠਾਈਆਂ ਖਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਖੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੁਰਦਮੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਐਯ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- (1) ਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਅਮਤ ਤੋਰ 'ਤੇ ਰਿਗਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਰ ਰਿਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਖਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਏ ਦੇ ਬਰਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਰਵਾਏ ਹਨ, ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਰੀ ਖਰਭਾਵ ਹੈ? ਗੋਯਾਲ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਮ ਐਂਡ ਰੰਥਨੀ (1) ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈੱਟ

ਰੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਧੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਥ 'ਤੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਗੋਪਾਲ ਮੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਰੀਤੀ ਆਖਣੀ ਗਏ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਅਮਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਯੂਨੀਅਨ ਸਹਿਰੀ ਰਿਗਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 8, 2008 ਥੀਰੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੁਰਾਵਯਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਵੀਜ਼ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਰੀ ਰਿਗਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡ ਨੰਬਰ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੁਰਾਵਯਾਨ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ। 1949 ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ। ਗੋਪਾਲ ਮਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪੁਰਾਵਯਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਰਾਏ ਵਜੋਂ ਬਰਾਇਆ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਮਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਬਸੰਤ ਰਾਮ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡ ਵਿੱਚ ਗੁਰਚਰਨ ਦੇ ਪੁਰਾਵਯਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਏ ਵਜੋਂ ਬਰਾਇਆ ਰਕਮ ਉਸ ਤਰੀਖ ਤੱਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਿਸਾਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਵਾ ਦਾ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"13. (1) * * * *

(2) ਕੋਈ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਰੰਟਰੋਲਰ, ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਰਮਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੱਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

(i) ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਰਿਗਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਗਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਰਿਗਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਰਿਗਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਉਚਿਤ ਮੋਦਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਰੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬਰਾਏ 'ਤੇ ਛੇ ਪੁਰਤੀਸਤ ਪੁਰਤੀ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਰਿਗਾਏ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਗਾਏ ਦਾ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

ਜਾਂ * * * * *

ਰਿਗਏਦਾਰ ਦੇ ਵਰੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਨ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਗਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰਿਗਏਦਾਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਣਗੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਰਿਗਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਹਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਗਏਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਰਾਹੀਂ ਰਿਗਏਦਾਰ ਨੂੰ ਯਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਗਏ ਦਾ ਮਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਵਰੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰਾਦਯਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਰਾਏ ਨੂੰ ਉਸੇ ਆਰਥ ਵਿੱਚ ਮਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ "ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਰਿਗਏਦਾਰ" ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮਰਾਨ ਮਾਲਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮਹੀ ਬਾਹਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ "ਰਿਗਏ ਆਦਿ ਦੇ ਬਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ" ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਯਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਬਦ "ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਰਿਗਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ" ਸਬਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਬਰਾਏ" ਸਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਖਗਿਲੀ ਮੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਰਾਏ ਵਜੋਂ ਮਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਰਮ ਜਮਹਾਂ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਆਣ-ਰਿਖੋਰਟ ਰੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮਾਡਾ ਯਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਸੰਤ ਰਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਿਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਖਰਮਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਖਰਗਟ ਰੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਜਾਂ ਰਿਗਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਰਿਗਏਦਾਰ ਜਾਂ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਗਏ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਯਿਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮਾਡੇ ਮਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਗਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਰਹਨ ਲਈ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰੀਤੇ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਖਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਖਰਭਾਵ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਖਰਸਨ ਅਧੀਨ ਯਾਰਾ 13 (2) (ਆਈ) ਦੇ ਖਰਾਦਯਾਨ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਿਗਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਖੱਸਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੱਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੁਣਵਾਈ ਦੀ ਖਗਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰੰਗਾ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਰਹਨ ਲਈ ਖਟੀਸਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਡਿਫਾਲਟ ਤੋਂ ਨਿਰਲਣ ਵਾਲੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਟਿੱਡੀ ਰਿਗਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਖੱਸਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਿਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਏਦਾਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਬਤ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਹਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਵੀ ਮੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਾਦਯਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਗਏਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਨੂੰ ਰਿਗਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਖਰਦਾਨ ਰਹਨਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖਟੀਸਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਿਗਏਦਾਰ 'ਤੇ ਰਿਗਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਹਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਖਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮਰਾਨ ਮਾਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਧਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਯਾਗ (i) ਵਿੱਚ "ਬਰਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਰਾਦਾਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਯੁਗਵਯਾਨ ਵਿੱਚ "ਬਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਿਕ ਅਰਥ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਖੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਮਲ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਬਰਾਇਆ" ਰਲਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਖਿੱਛੇ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ; ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਥੈਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਬਰਾਇਆ" ਜਿਸ ਦੇ ਯੁਰਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹਨ, ਖੈਚੁਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਥੱਸਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾਏ ਦੀ ਰਰਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਖੱਕ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਹਾਏਦਾਰ ਬਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਵਲ "ਬਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਧਾਗਰੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਹਾਏ ਦੇ ਬਰਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਯੁਗਵਯਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਜਿਹੀ ਆਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਤਾ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖਟੀਸਨ ਵਿੱਚ ਕਬਿਤ ਰਰਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਹਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਯੁਗਵਯਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਖੈਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥੱਸਟ ਅਤੇ ਨਿਰਮੰਦੇਗ ਨਹੀਂ ਜਾਥਦੀ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਖਯ ਅਤੇ ਯੁਗਵਯਾਨੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਖਰਗਟਾਵੇ ਸੱਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜੋ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਸਥੱਸਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਉਸ ਯੁਰਮੰਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਖੰਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਖਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦਾ ਖਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ. ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਹਾਇਆ ਐਕਟ ਖੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਨ, ਖੈਚੁਦਾ ਕੇਮ ਵਿੱਚ, ਗਲਾਂਕਿ ਇਸ ਖਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਕਿਹਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਰਾਇਆ ਕਿਹਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਖਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਥਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਹਦਾ, ਖੈਚੁਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਥੱਸਟ ਅਤੇ ਸਥੱਸਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. "ਬਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ "ਬਰਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ, ਖੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਨੇ (ਖਰਸਨ) ਵਿੱਚ ਯਾਗ ਦੀ ਯਾਗ (1) ਵਿੱਚ "ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਕਿਹਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਕਿਹਾਏ ਦੇ ਬਰਾਏ" ਅਤੇ "ਉਥਰੋਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਹਾਇਆ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ "ਬਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਧਾਗਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ "ਬਰਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਖੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਖੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਯਾਗ 13 ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੇਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ, "ਬਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਥਦੀ ਹੈ, ਯੁਗਵਯਾਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਕਿਹਾਏ ਦੇ ਬਰਾਏ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰਰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਖਟੀਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਥਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੁਗਵਯਾਨ ਦਾ ਖਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਖੁੱਖ ਯਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੰਟਣ ਵਾਲੇ ਕੇਮ ਤੱਕ ਮੀਮਿਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਹਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਹਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਹਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਰ ਮੈਂਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਕਿਹਾਏ ਦੇ ਬਰਾਏ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਥਣੇ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਰਸਟੀਕੇਟ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਟਿਕ ਅਤੇ ਅਰਥ-ਨਿਯੰਟਿਕ ਟਿਰਥਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ

ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਖਣੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਲਈ ਰਿਮੋ ਵੀ ਵਿਵਾਦਯੁਗਤ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ.

ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਗਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਰੋਲ ਵਾਧਮ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਾ ਰੋਮ ਮਾਡੇ ਮਾਹਮਏ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਰੋਲ ਵਾਧਮ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਭਰਮਦ ਯੁਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਵਰੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਗੇਦੇਦਰ ਨੇ ਬਿਯਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਰਿਗੇਦੇਦਰ ਜਮਹੂਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਆਜ। ਇਹ ਅਧੀਲ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਿਯਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਮਾਲਰ ਦੀ ਖਟੀਸਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਰਾਇਆ ਰਿਗੇਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਮਹੂਰ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਜਮਹੂਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਖਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਭਰਮ ਮਾਲਰ ਨੇ ਆਖਣੀ ਖਟੀਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 16 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ (1 ਅਗਸਤ, 1954 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਤੱਕ) ਲਈ ਰਿਗੇਦੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 15 ਰੁਪਏ ਖਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 240 ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਰਿਗੇਦੇਦਰ ਨੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਖਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 285 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮਹੂਰ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 45 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਧੂ ਜਮਹੂਰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ: ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਿਗੇਦੇ ਦੇ ਬਰਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ 12-14-0 ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਰਿਮੋ ਵੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਖਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਮਹੂਰ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਰਾਫੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਖੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਗੇਦੇਦਰ ਨੇ ਬਰਮਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਉਥਰੋਰਤ ਬਿਯਾਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਖਰਾਵਯਾਨ ਵਿਚਲੇ ਰਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਿਗੇਦੇਦਰ ਜਮਹੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਬਰਾਇਆ ਰਿਗੇਦੇ ਦੀ ਖੁਰੀ ਰਕਮ ਜਮਹੂਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਗੇਦੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਭਰਮ ਮਾਲਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਰਾਇਆ ਹੈ, ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਟਿਲਾਵਾ, ਜਮਹੂਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਮਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਾਗਰੀ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਮਹੂਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਖੁਰੀ ਰਕਮ ਖਟੀਸਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਰਾਇਆ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਖਰ ਇਸ ਤੋਂ ਟਿਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਗਰੀ ਵੱਲੋਂ ਗੁਣ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਰਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਮਾਹਮਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧੀਲ ਅਬਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਹਮਏ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਅਤੇ ਰਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਮਿਸਰਤ ਖਰਮਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਟਿੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਥਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਲ ਅਬਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੋਰਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰਮ ਮਾਲਰ ਦੀ ਖਟੀਸਨ ਖਾਰਜ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਰੋਮ ਦੇ ਗਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਲਾਤਿਕ, ਧਿਰਾਂ ਆਖਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ.

ਫਾਲਸਾ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ.

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Rakesh Sharma, Translator.